

SOSIREA LA MOSCOVA A DELEGAȚIEI TINERETULUI NOSTRU LA CEL DE AL VI-lea FESTIVAL

MOSCOVA (de la trimișii noștri specialți).
Iată-ne în Moscova. Scriu acest raport în holul de la parter al cantonamentului din șoseaua Jaroslowski, înconjurat de o mulțime de tineri moscoviți, veniți să ne întâmpine. Sîntem încărcați de impresii după două zile de călătorie pe pămînt sovietic și după minunata primire ce ne-a fost făcută în gara Moscovei. Cu ce să începem? Să vorbim de sosirea de la Ungheni, de entuziasmul miting de la Chișinău, despre noaptea turna înfîlțite pe peronul gării de la Vapnarka, sau despre exploziile de bucurie de la Kotovsk și Briansk?

De la primul km. pe pămîntul sovietic și pînă în gara Moscovei am simțit prietenia frățească a oamenilor sovietici, inima lor largă, dragostea pentru România nouă, socialistă. Nu întîmplător primul panou pe care l-am văzut pe pămîntul sovietic, a înfîlțit o femeie cu piine și sare cahorind o potecă. Moscova ne-a întâmpinat cu același panou, cu inimă caldă, cu flori și fete nespuse de dragute. Sîntem pe peronul gării Kien din Moscova. Tinerii din raionul Soerdlouk ne salută în romînește cu panouri cu urări scrise în limba noastră. Ne simțim printre prieteni, printre frați. În întâmpinarea delegației noastre au venit Mea-tea, secretar al C.C. al Comsomolului, Sumilov, membru în biroul Comitetului Central al Comsomolului, Jaques Denis, secretar general al F.M.T.D. și Mihail Dolera, ambasadorul Republicii Populare Romine la Moscova. Suvorul de tineri moscoviți, entuziaști ne poartă spre o tribună. Aci sîntem sa-

lutați de Iuri Vasilevici Zamislov, prim secretar al Comsomolului din raionul Soerdlouk, care patronază delegația noastră. Apoi vorbeste Jacques Denis, secretarul general al F.M.T.D. care ne salută din partea Comitetului Internațional de pregătire a Festivalului. El amintește de sărbătoarea tineretului de la București care a făcut populară în rîndul tineretului lumii lozinka „Pace și prietenie”.
Sub cupola de sticlă a gării răsună nesfîrșite aclamații. Transmițînd tineretului din Moscova un cald salut tovarășul Virgil Trofin, prim secretar al Comitetului Central al U.T.M. conducătorul delegației romine la cel de-al VI-lea Festival a spus printre altele: „Clipa în care pășim pe pămîntul Moscovei, capitala glorioasă a Uniunii Sovietice, care a devenit în aceste zile capitala tineretului iubitor de pace al lumii, va rămîne neștersă în inimile tinerilor care reprezintă aici tînașă generație din R.P.R.”

Cel de-al VI-lea Festival are loc în condițiile intensificării luptei popoarelor pentru apărarea păcii. Marea înfîlțire a tineretului va avea neîndoielnic un puternic răsunet în întreaga lume, vîndînd unitatea mereu crescîndă a tinerii generații de pretutindeni, însuleșită de nobila cauză a păcii și a prieteniei între popoare.

Noi purtăm în inimii cuvintele de salut adresate delegației noastre la plecarea de către C.C. al P.M.R. și guvernul R.P. Romine, care constituie pentru noi un îndemn puternic de a dezvoltă și mai mult prietenia cu tineretul

In drum spre Moscova

Tot mai mulți soli ai tineretului se îndreaptă spre marea Moscova. Ieri, din nou au trecut pe pămîntul patriei noastre tineri din diferite țări. Vă readă doar cîteva momente din tot ce s-a petrecut în gara Giurgiu Nord.

Tar s-a încins un săltăreț joc bulgăresc pe peron. De data aceasta însă s-au avîntat în joc tinerete țărance. Sînt 13 la număr. Băieții bat din palme. Și, deodată se prinde-n joc un flăcău blond, iute de picior. Tînarul medic Boris Ci-brov, care vorbește limba romînă și cu care ne-am împrietinit repede, ne explică:

— E secretarul organizației de tineret din satul Obretenic, regiunea Belensko. E tare harnic. La ferma de stat unde lucrează ca brigadier îngrijeste 250 de vaci. Meritele lui îl duc la Festival.
Tot doctorul ne face cunoștință cu tehnicianul constructor ridicat din rîndul zidarilor — Benicio Constantinof. Pe șantierul uzinei de superforaj, ce se construiește la Dimitrovgrad, el e unul dintre cei mai deștinați tineri.

Un om cu halat alb ca laptele e vesnic printre delegații abia sosiți pe peronul gării Giurgiu. Iată-l acum într-un grup vesel de bulgăroaice. Le ascultă cîntecul adus de pe meleagurile țării vecine. Dar... translatorul nostru îl prinde de mîncă:

— Tovarășe doctor Iliescu, poștiți în primul vagon al greilor. O fată e bolnavă. Colegii ei ne cer ajutor.

Doctorul pornește îndată. Invită pe pacientă în cabinetul minunat amenajat în gară. O consultă. Cîteva medicamente, o injecție și... După un sfert de oră petrecut printre cei sosiți, cineva îl prinde pe doctor din nou de mîncă.

— Iar un pacient?
— Nu doctore, fata pe care al tratat-o adineaori, vrea să-ți mulțumească. Spune că i-a trecut durerea ca prin minune.

Doctorul suride satisfăcut.
Faptul pare mărunț în sine dar el grăiește despre adîncă umanitate a poporului nostru. Pe doctorul din gara Giurgiu, n-o să-l uitate

curînd tînașă artistă Mery Rotan din Atena.

Trenul de-abia a scrișnit din frîne și un grup gălăgios de tineri a sărit pe peronul gării Giurgiu. Privirea le-a sburat de îndată spre drapelul ce împodobeau întregul peron.

— Iată și drapelul Israelului!
Cei prezenți pe peron i-au înconjurat în grabă pe cei care timp de o zi — cit — durează călătoria lor prin țara noastră în drum spre Moscova — sint oaspeții noștri.

Printre cei 99 de delegați se află și o formație artistică de jocuri și pantomimă. Tinerii noștri i-au întrebă despre viața lor în Israel, despre năzuințele tineretului de acolo.
Zeev Ututz nu e comunist. Convingerile sale politice sînt de cu totul altă natură dar aceasta nu-l împiedică să fie un adept al păcii, țelul comun al tineretului din întreaga lume. Discuția a pornit de la agricultură.

— Mulți tineri au plecat acum la lucrul pămîntului, că avem nevoie de grîne — spunea Zeev.

— Aveți pămînt pentru agricultură?
— Pămînt avem, dar nu avem apă!
— Și cum o să rezolvați problema aceasta?

— Noi o putem rezolva. Dar pentru aceasta avem nevoie de pac. Atunci cînd nu va mai plana pericolul unui război cu țările arabe, vom putea să ne vedem liniștiți de treburî.

Trenul cu delegații bulgari și greci a intrat în gara Chitila. Aici, surpriză plăcută pentru prietenii bulgari: cei 8 cicliști ce-i vor reprezenta la întrecerile internaționale prietenești de la Moscova își așteptau în gară pentru a continua împreună călătoria. Kolev, Gheorghiev, Filipov, Boiadjev, și ceilalți au sosit pe teritoriul țării noastre marți la prînz. Pentru a-și păstra condiția fizică, ei au făcut un antrenament pe șoseaua Giurgiu-București, iar ieri au plecat spre Moscova.

N. BARBU
GH. ANGHIELESCU

„Iată și neplesitul schimb de insignă! Tinerii romîni și greci îl fac cu multă plăcere.”

lubit de pace din întreaga lume. Îngăduiți-mă să ne exprimăm nemăsurata bucurie că ne aflăm printre voi și să spunem din adîncul inimii cuvintele romînești care înmănușează cele mai scumpe idealuri ale tinerescii „Pace și prietenie”.

Sîntem conduși apoi în mașini însoșiți de o mulțime nesfîrșită de tineri și străbătem străzile Moscovei, feeric luminate, decorate cu geții.

Moscoviții ne salută, iar noi le răspundem.
În fața cantonamentului o nouă surpriză: ne așteaptă cîteva sute de moscoviți care nu se despart de noi ore întregi.

E. OBERST
D. MIHAIL

Tineretul Capitalei în zilele marelui Festival

În preajma și în zilele Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, în Capitală vor avea loc numeroase manifestări ale tineretului consacrate marii sărbători de la Moscova.

În Capitală se vor desfășura festivaluri raionale după următorul program: raionul Stalin, 27 și 28 iulie, deschiderea festivalului la stadionul Tineretului; raionul 1 Mai, 27 și 28 iulie, deschiderea festivalului la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice; raionul Lenin, 27 și 28 iulie, deschiderea festivalului la stadionul Finanțe Bănei; raionul Gh. Gheorghiu-Dej, 28, 29 și 30 iulie, deschiderea festivalului în parcul C.A.M.; raionul 23 August, 3 și 4 august, deschiderea festivalului pe stadionul Dinamo. Gara de est; raionul Tudor Vladimirescu, 3 și 4 august pe stadionul P.T.T.; raionul Nicolae Bălcescu, 3 august, deschiderea festivalului la Arenele Libertății; raionul Grivița Roșie, 3 și 4 august, deschiderea festivalului pe stadionul Giulești.

Într-un cadrul festiv va avea loc în ziua de 8 august pe stadionul Republicii deschiderea festivalului orașului București. Programul cuprinde între altele demonstrații sportive precum și meciul de fotbal Progresul București — reprezentativa orașului Atena.

În aceeași zi la ora 20 în Piața Republicii va fi organizată o seară distractivă.

Ziua de 9 august este dedicată muncii de folos obște.

În ziua de 10 august vor fi trecute în revistă formațiile artistice de amatori care participă la faza regională București. După-amiază la Teatrul de vară din parcul Stalin va avea loc un spectacol la care vor participa formațiile de artiști amatori frunțate pe faza orașenească. În Piața Republicii, parcul „I. V. Stalin”, Parcul Libertății, Parcul C.A.M., terenul P.T.T., Parcul Bragadiru, Parcul „23 August” și Parcul „8 Mai” vor avea loc seri distractive.

În dimineața zilei de 11 august vor fi organizate serbări cîmpenești în pădurile Băneasa, Mogoșoia, Andronache, Pustnicul și Adunații-Copăceni (Arges), iar seara se vor desfășura carnavaluri ale tineretului.

INSEMNĂRI pe marginea examenelor la cursurile fără frecvență

Sesiunea de examene la cursurile fără frecvență nu s-a încheiat, dar examenele susținute pînă acum precum și discuțiile purtate cu unii studenți permit cîteva observații și învîlmăminte. În cele ce urmează mă voi referi la examenele de economie politică de la I.S.E.P. București.

Este de-a dreptul impresionantă grija cu care s-au pregătit mulți studenți ai cursurilor fără frecvență. Spunînd aceasta am în vedere asemenea studenți, tineri sau vîrstnici ca Todorescu Maria Rodica, Lăzrescu Constantin, Ionniță Lazăr, Borcea Clement din anul I al Facultății de planificare ca și alți studenți din anii de studii de la alte facultăți din instituția noastră. Răspunsurile lor bine gândite, la înalt nivel, expunerea clară și convingătoare, dovedesc o temeinică pregătire. Calificativele de „foarte bine” și „bine” pe care le-au obținut sînt rodul unei munci depuse cu perseverență și priecere, cu dragoste și entuziasm.
Din păcate mai sînt unii studenți care s-au prezentat destul de slab la examen. Mai cu seamă la anul I și II pregătirea lor

Gh. P. Apostol
lector univ. București

— lăsat de dorit. Nu numai la economie politică — care este una din disciplinele de bază din institut — dar și la alte obiecte de studiu.

Am constatat la unii studenți lipsuri grave în înțelegerea unor probleme de bază, fără de care nu poate fi întreprins un studiu economic sistematic, bine orientat științific. De pildă, aceștia nu cunosc ce este modul de producție, ce sînt relațiile de producție, ce este marfa și nici chiar ce este valoarea de întrebuințare etc. Am să dau un exemplu: tov. Lupescu Dumitru de la uzinele „Dinamo” București spune că „Prin forțe de producție se înțelege: mijloacele de producție și obiectele muncii” (?), că „Modul de producție este format din obiectele muncii și forțele de producție” (?), iar „Mijloacele de producție sînt formate din: unelte și clădiri pe de o parte și forța de muncă vie pe de alta parte”, (?). Aceste noțiuni ele-

mentare care le cunosc chiar și elevii școlilor medii ce au făcut un curs de economie politică nu le știu unii studenți din anul II care doresc să intre în anul III.

O parte însemnată a studenților au studiat superficial, au căutat să-și memoreze definiții, formule, cifre etc. Dar nu au disecat materialul și nu și l-au însușit într-o asemenea măsură încît să poată demonstra afirmațiile făcute. Astfel, unii studenți spun: „Legea valorii este o lege a producției de mărfuri. Funcțiile ei sînt...” (și enumeră în cel mai bun caz aceste funcții). Dar invitați să dovedească ceea ce au afirmat, să explice mecanismul acțiunii legii valorii, rolul ei, se vede că de puțin au înțeles ceea ce au enunțat. Materialul nu a fost însușit chiar dacă studenții au citit, întrucît ei și-au îndreptat atenția către memorare pe care le vedem la unii studenți de-a ei amînti pagina din manualul unde au citit cutare sau cutare chestiune.

(Continuare în pag. 2-a)

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2555

4 PAGINI — 20 BANI

Joi 25 iulie 1957

In plină campanie de recoltare

Odată cu treierul, la baza de recepție din comuna Comana, raionul Vidra, au început să fie livrate și primite cantități de grîu contractate de colectivități, țărani întovărășiți și cu gospodării individuale. Zilnic la această bază vin zeci de convoaie încărcate de grîu din diferite comune și sate ale acestui raion.

În fotografie: La baza de recepție din comuna Comana a sosit un convoi de care din comuna Mihai Bravu. Laboranta Sulanta Gutman și contabilul bazei Marîna Doclu luînd o probă de grîu pentru analiză.

Sedință festivă consacrată comemorării lui N. Grigorescu

La Academia R. P. Romine a avut loc miercuri după-amiază sedința festivă consacrată comemorării a 50 de ani de la moartea marelui pictor Nicolae Grigorescu. Sedința a avut loc din inițiativa Comitetului național pentru organizarea comemorării pictorului și a Academiei R. P. Romine.

În prezidiu au luat loc: Ion Pas, adjunct al ministrului învățămîntului și al culturii, acad. G. Oprea, directorul Institutului de istorie a artei al Academiei R. P. Romine, I. Jalea, membru corespondent al Academiei, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, acad. Mihai Beniuc, prim-secretar al Uniunii Scriitorilor.

Sedința a fost prezidată de acad. Ștefan Milcu, secretar prim al Academiei R. P. Romine. Înfățișînd viața și opera strălucitului maestru și genial interpret de artă al picturii noastre, sculptorul Ion Jalea a relevat că opera lui N. Grigorescu, unanim iubită și apreciată, formează o comoară cea mai de preț a tezaurului artistic al țării noastre.

Grigorescu — a spus vorbitorul — este și va rămîne un pictor și poet al nostalgilor peisajului romînesc și vieții de la țară, un mare portretist și un mare maestru al tabloului de compoziție. Artă lui îmbrățișează toate genurile picturii și în toate el se relevă ca un artist prodigios. Optimismul lui Grigorescu și înalta calitate artistică a operelor sale sînt

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

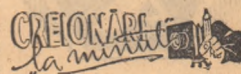
Deliciul posterității

De trei zile sînt locatar al cabanei „Babe”. Am oosit fîcînd lectura pereților, meselor, ferestrelor și paturilor. Sute, zeci și sute de semănări plus data, luna, anul, alcătuiesc un pomelnic nealfabetic și imemorabil.

Mă frîmint să descopăr utilitatea, încerc să înțeleg plăcerea, savonrea, celor care cu vîrf de briceag sau mîna de pix își aștern numele în spații ultra vizibile.

Zadarnic. Pomelnicul mi se pare fără utilitate și, unele diminitive, dacă e să fim serioși, de-a dreptul ridicole.

Nu mai vreunui părinte nehotărît asupra numelui viitorului copil, decurul cabanei, prin multitudinea și varietatea, îi poate oferi o sugestie.
Din spațiul unui perete proaspăt vîrui albastru, trei semănări, așternute cu majuscule imi pun cele mai multe probleme: Stelian Găină, Doinei Cimpoescu și Constantin

zis Titi Vrejoiu. Imi imaginez o lamă de briceag, într-o mîna transfigurată de emoția creației, făcînd loc literelor în țărîna zidului.

Imaginez aceasta mă obligă să nu abandonez ipotezele. Afirm și neg. Da: POSTERITATEA! Cîndul mă învoaie, cu prînda, cutremurată. Iată adevărul. Contemporanii mei se gîndesc poate la posteritate. Sînt grîulii față de ea.

Ce preț vor avea atunci, moșdăstăra lor semănări, de pe peretele albastru al sufragerului cabanei. Fără să vreau mă gîndesc la interesul pentru civilizația modernă, strînit de desoperirea scrierii cuneiforme. Ah! Posteritatea în fața scrierii „BRICEGE — FORME”!! Cîrînd sint cuprins de panică.

Dacă timpul va coșcovi perșii?

Și dacă lennul va crăpa, pe putreși? Cum rămîne cu posteritatea? Împlor un turist cu aparat fotografic. Fotografiez semănările din multiple unghiuri, la diferite ore și lumini. Am ales firese semănări zile lui Găină Stelian, Doinei Cimpoescu, și Titi Vrejoiu drept cele mai expresive. Le-am imortalizat pe peliculă preț de cîntăreț. Salvează delicia posterității de la degradare prin decompunere pentru bucuria noastră pămîntescă și contemporană, aduși de acestă într-o stare de loc de invidiat.

VALERIU LAZAROV

A fost terminat recoltatul păioaselor în regiunea Craiova

CRAIOVA (de la corespondentul nostru)

În ziua de 24 iulie, la comitetul regional de partid au sosit cele din urmă vești favorabile la recoltatul păioaselor. Țăranii colectivști, întovărășiți, membri ai cooperativelor agricole cu rentă și ceilalți țărani muncitori cu gospodării individuale, au sărbătorit pretutindeni pe cuprînsul regiunii Craiova acest eveniment.

Alături de ei, pe la orele 11, au raportat sfîrșitul recoltării păioaselor și muncitorii din gospodăriile agricole de stat. Ralioanele care meită toată lauda pentru buna organizare și desfășurare a muncii sînt: Caracal, Corabia, Calafat și Gura Jiului — raion în pragul completă cooperativizării. În cadrul grăbirii secerșului în gospodăriile agricole de stat un merit deosebit l-a avut și tineretul care a prestat peste 50.000 de ore muncă voluntară.

Cele peste 400.000 de ha. cultivate cu păioase în acest an au dat rod bogat. Cîira medie realizată pe regiune depășește și la grîu și la orz 2.000 kg. la ha. În aceste zile la bazele de recepție sosesec tot mai mulți țărani muncitori care au contractat cu statul surplusul lor de cereale.

În momentul de față se dă o luptă dură pentru ca paralele cu treieratul să se execute și dezmiriștitul sau arăturile de vară.

O treabă făcută pe jumătate

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Ultimele zile au fost deosebit de călduroase în toată regiunea iar treieratul abia 2,7 la sută. Cel puțin în raionul Tg. Frumos, din 85 batoze nu merg decît 22. Această stare de lucruri impune comandamentul agricol regional, să părăsească fără întârziere încăperile statului popular regional în care ține zilnic interminabile ședințe și să plece urgent în raioane și comune spre recoltatul; nu însă în același ritm a mers și căratul la arii și treierat.

Tot pînă sîmbătă, căsătratul la arii se efectuase numai în proporție de 37,6 la sută pe Moldova. Ar fi fost de dorit ca în regiunea Iași aceste zile să fie folosite la maximum pentru stringerea piinii. Totuși treaba nu s-a făcut decît... pe jumătate. Pînă duminică pe întreaga regiune, recoltatul era executat în proporție de 90 la sută. Raioanele Iași, Murgeni și Negrești terminaseră încă de sîmbătă trecută a pune capăt disproporției între ritm a mers și căratul la arii și treierat.

La tors în luncă

Foto T. MICLEA-Cluj

Cel de-al IV-lea CONGRES al F. M. T. D.

Bruno Bernini
Președintele F.M.T.D.

Cel de-al IV-lea Congres al Federației Mondiale a Tineretului Democrat va avea loc între 16 și 22 august la Kiev, capitala Republicii Socialiste Sovietice Ucrailene, în prezența reprezentanților a peste 200 de organizații ale F.M.T.D. și a invitaților ce fac parte din diferite organizații de tineret din peste 100 de țări.

Congresul va avea de dezbătut probleme stringente ale tineretului din zilele noastre, va fixa activitatea viitoare a Federației Mondiale a Tineretului Democrat, va aproba noul statut și va alege organele executive.

Pacea, ca problemă de viață și viitor a tinerii noastre generații, va sta în centrul atenției Congresului. Grava amenințare a experimentelor cu armele atomice, apelul lansat de tineretul japonez și de savanții lumii întregi împotriva a acestor experimențe, dovedesc însemnătatea păcii pentru viitorul întregii omeniri.

Noul Statut al F.M.T.D. pe care Congresul este chemat să-l aprobe, va reflecta aceste sarcini și adiacentele prefaceri petrecute în lume de la întemeierea F.M.T.D. Nole succese ale mișcărilor de tineret din lumea întreagă se datoresc strînselor lor legături cu realitatea și cu tradițiile naționale, cu preocupările de muncă și studiu ale tineretului din aceste țări. În acest scop, proiectul noului statut precizează caracterul coordonator al F.M.T.D., reafirmă largă autonomie a organizațiilor naționale și creează Adunarea reprezentanților organizațiilor-membre, ca or-

(Continuare în pag. 4-a)

POFTIȚI LA CLUB

Nu intenționăm o analiză a activității cluburilor studențești pe timpul verii. Ar fi prematură: vremea s-a deschis de puțină vreme și activitatea nu și-a conturat un profil precis, nu și-a găsit încă stabilitate. Se pare că există încă o perioadă de acomodare, de provizorat, de căutare a elementelor interesante, care să atragă mai mulți vizitatori la club. Tocmai dată fiind o atare perioadă, ne-am gândit la câteva observații care vor sugera cit de cit, îmbunătățirea și mai ales învierea activității cluburilor.

Sintem la sfârșit de iulie. E cald, va fi probabil cald și în august. Luni de vacanță de vară cu călduri mari, care cer apă, umbra pomilor, răcoarea vântului, iarba verde, aer. Este o necesitate firească. Se pot realiza aceste cerințe într-un oraș ca București? Cu ușurință putem răspunde: da. Da, pentru că există o bogată experiență acumulată de ani în domeniul organizării vacanțelor studențești și forme prin care această experiență poate deveni realitate. Una din forme este clubul studențesc.

Capitala găzduiește pe timpul verii 5 asemenea cluburi care, în majoritate, își continuă activitatea din timpul anului. Sint cluburi înzestrate cu cele necesare;

clubul I.S.E.P. și al Institutului politehnic au chiar și televizor. Dar esențialul nu este acum problema înzestrării cluburilor, ci programul, programul adaptat, cum spuneam la început, cerințelor și anotimpului. Despre clubul medicinistilor nu amintim pentru că activitatea lui a început de câteva zile doar. Despre cel de la Institutul de construcții nu vorbim, de asemenea, pentru că în mod nejustificat și-a pus laclățele pe ușă odată cu închiderea anului universitar. În schimb clubul studenților I.S.E.P. și cel al Institutului politehnic își continuă activitatea. Am consultat programul. Al clubului de la I.S.E.P. e lipsit de varietate. E monoton, obositor de monoton: șah, remi, tenis de masă, audiții muzicale, volei și baschet din cind în cind. Varietatea o mai asigură, de trei ori pe săptămână stația de televiziune. Ce poate fi mai lipsit de varietate decât să ascuți dimineața „Faust”, iar după-amiaza „Carmen”? Orici de frumoase ar fi aceste două opere, vara, în program de club, să fi-gureze amândouă în aceeași zi, e nepotrivit. E nepotrivit să joci șah dimineața, șah după-amiaza, remi dimineața, remi după-amiaza. Și apoi totul e programat în

Afară plouă, e răcoare. Unde să-ți petreci câteva ceasuri? La clubul studențesc, desigur; la o partidă de remi, șah, să citești o carte, să ascuți muzică... Clubul Institutului politehnic din București oferă studenților asemenea posibilități.

STUDENȚII TREBUIE să cunoască mai întâi uzina

În cel patru ani de cind urmăresc studenții repartizați pentru practică în uzina noastră, mi-am făcut o seamă de observații, care, cred, merită să fie dezbătute.

Uzina „I. Mai” din Plocești este una dintre cele mai mari uzine din țară care produce utilaj petrolier și este înzestrată cu aparatură modernă, cu agregate de mare tonaj. De aceea pentru studenții care au făcut practică la noi, cunoașterea uzinei (nu într-o măsură suficient de amănunțită a tuturor secțiilor) a însemnat o puternică bază de verificare și punere în practică a cunoștințelor teoretice. Anul acesta numărul studenților practicanți a fost de aproape 100. În perioada de practică, începută la 27 Iulie, am avut în uzină studenți de la facultățile de mecanică din Timișoara, Iași, și București și de la Petrol și Gaz din București. Numărul mare de studenți veniți să învețe să se obișnuiască cu mașinile, ne-au dat serios de muncă. Fiecare facultate își are specificul său, de care trebuia să ținem seamă. Pentru acest motiv s-a alcătuit un grafic care, săptămânal prevede, ținând seama de specificul fiecărei facultăți,

treccrea prin secțiile corespunzătoare. De pildă, studenții de la petrol și gaze, au făcut practică în majoritatea secțiilor, cel de la mecanică și metalurgie în secțiile mecanică 2 și 3, cazangerie, ori construcții metalice.

Împărțiri pe grupe, studenții au trecut aproape cîte o săptămână prin fiecare secție. În tot acest timp, de munca lor a răspuns șeful de secție și tehnologul secției. Primele secții prin care au trecut, au fost cele de uzinare unde au urmărit prelucrarea de mașini unelte a detaliilor de mașini, pînă la finisarea pieselor respective. Apoi au urmărit montarea fabricației pe subsanșle și ansamblu. Pentru o lămurire mai amănunțită și profundă, la dispoziția studenților a fost pus un bogat material de documentație tehnică, biblioteca uzinei și bineînțeles inginerii și maștrii.

Ce am urmărit să facem în cele câteva săptămîni de practică?

În practică, am urmărit să dăm studenților o privire de ansamblu asupra proceselor tehnologice, a fazelor de execuție a diferitelor piese, a fișelor tehnologice, a dispozitivelor de reglare și măsurare

etc., în general, o privire de ansamblu asupra întregii uzine. Nu am putut crea studenților posibilitatea de participare directă la procesul de producție — cu toate că această chestiune a fost mult discutată — dintr-o serie întreagă de motive. Mai cu seamă pentru faptul că toate mașinile sint noi și din cele mai moderne, iar noi sintem într-o perioadă de viraj a producției și munca necesită o calificare superioară și o răspundere mare.

Totuși, cu acest inconvenient pentru studenți, rezumîndu-se numai la informarea, la lămurirea și la urmărirea proceselor de producție, rezultatul a fost și pentru ei și pentru noi multumitor. Spun aceasta, pentru că în lumile de practică studenții au putut vedea și cunoaște o serie de mașini, de aparate pe care nu le pot vedea în facultăți, nici chiar în alte uzine din țara noastră. Spre exemplu, la cazangerie și construcții metalice au putut asista la lucrări cu metode moderne.

Rezultatele s-au văzut de fapt, și în timpul colocviului de practică. Studenții ca Ioan Ionescu, Veronica Rusnac, Emil Petrescu și mulți alții au dovedit o serioasă cunoaștere a tuturor problemelor și o orientare precisă în secțiile uzinei.

Practica studenților suscită desigur mult mai multă muncă decât lucrurile. M-am mărginit să arăt doar cîteva din ele, cele mai importante după mine de care, ca responsabil din partea uzinei cu studenții veniți la practică, m-am lovit zi de zi.

O demonstrație practică

(Urmare din pag. 1-a)

Un grup restrîns de studenți caută să spună... orice, numai să spună ceva, pînă cînd de la falsa impresie că „profesorul dacă te vede că nu taci consideră că știi și îți dă examenul”. De aceea unii studenți construiesc fraze pompoase, din care nu lipsesc cuvintele: exploatare, popor, clasa muncitoare, luptă etc. și cu aceasta caută să acopere lipsa de cunoștințe. Rămîn „surprinși” și consideră că li s-a făcut o „mare nedreptate”, cînd, dintr-o parte frazele lipsite de conținut sau inutile, profesorul îi invită să explice problemele respective sau li se acordă un calificativ cu mult inferior aceluia pe care sperau să-l obțină în raport cu „debitul” în care au expus.

În mod justificat apare întrebarea: de ce toate acestea? care este cauza neajunsurilor semnalate? Ce trebuie să facem ca marea majoritate a studenților de la cursurile fără frecvență să se ridice la nivelul cerut de învățămîntul superior și de construcția socialismului în țara noastră?

Unii studenți încearcă să explice neajunsurile prin... emoția care i-ar stăpîni la examene. Într-adevăr, examenele dau emoții — mai mult sau mai puțin intense — la orice vîrstă. Însă aceasta nu explică lipsurile grave sau inexistența cunoștințelor elementare, a... abecedarului economiei politice (dacă ne putem exprima astfel). Alții caută să explice toate scîderile prin „pretențiile prea mari” pe care le-ar avea profesorii din învățămîntul superior. Părerile noastre sînt însă că școala superioară necesită un nivel chiar mai ridicat decît cel pe care îl pretind unii dintre noi în prezent, iar cauza insuficiențelor amintite pe scurt mai sus trebuie căutată într-un complex de împrejurări.

Răspunsurile primite la examene ca și discuțiile purtate cu un grup de studenți duc la concluzia că principala cauză a neajunsurilor în pregătire o constituie stu-

diul în pripă. Pentru că tot timpul anului studenții nu se desăfoară în mod sistematic, unii studenți caută să suplinească în 2-3 zile ce n-au făcut în 8-10 luni. De aceea este firesc ca într-un timp atât de scurt, materialul să fie înșușit formal, să fie reținute doar cîteva definiții formale, cifre și să nu poată fi explicate problemele. O altă cauză a superficialității constă în aceea că unii studenți în-

privință. Mai mult chiar, viața cere ca indiferent de examen, aceste probleme — ca și multe altele — să fie cunoscute. Nu te poți prezenta fără de ele la un examen de economie politică sau de istoria mișcării muncitorești etc. Toate acestea se datoresc și faptului că se neglijează de multe ori studiul presc. al revistelor de specialitate și al studiilor apărute.

Unenri chiar studenții care au citit ceva nu pot face față cerințelor datorită unui nivel cultural scăzut și unei foarte slabe puteri de sinteză. Intellectul pe care îl pregătim noi trebuie să fie omul unei înalte culturi. Trebuie să ne întrebăm însă: ce fel de economist va fi acela care nu știe ce este o lege economică sau cel care nu reușește să facă o legătură între problemele studiate?

Experiența arată că studenții care au înțeles într-adevăr chestiunile despre care discută reușesc să facă și o expunere convingătoare. Dimpotrivă, cei care nu cunosc explicația justă simt ei înșiși că se află pe un teren nesigur, sovăie, expun timid, pentru că nu sint convinși de ceea ce spun.

În sfîrșit, unii caută să treacă examenul prin fraudă. Astfel, studentul Ambrus Petru — planificator la o întreprindere din Tg. Mureș — a fost prins în timp ce copia.

La toate acestea se mai poate adăuga

și faptul că unele întreprinderi nu reușesc să ofere condiții de studiu pentru studenții de la cursurile fără frecvență înzestrîndu-l cu multe sarcini. Nici facultățile nu au trimis întotdeauna la timp temele de control. Uneori îndrumările date studenților pentru studiul lor individual sau pentru refacerea lucrărilor de control nu au fost suficiente. În

„DOMNIȘOARA STUDENTĂ”

S-a născut în altă parte și sub alt nume. De mică a fost înfiată. Și așa a ajuns s-o cheme Dumbrăvă. Dumbrăvă Maria din Gropnița. Satul acesta așezat nu departe de Tg. Frumos e populat de oameni harnici, cumsecade. Copiii sint obișnuți de mic să-i respecte pe cei mai bătrîni, să se atîmzeze între ei.

Cînd cine un străin și se întîlnește cu un băștinaz, acesta din urmă se uită la străin și parcă socotește că are mai puțin ani ca străinul, îl salută. Dacă dimpotrivă socotește că are mai mulți ani ca străinul, atunci așteaptă să fie salutat.

E mare rușine cînd unul nu-și salută semenul ale cărui priori au căzut în viață mai multe rădăcini și apusuri de soare. În această atmosferă a crescut și Maria, ani la rînd, împreună cu fetele și băieții de seama ei. A sosit însă o zi din care Maria trebuia să sub ale îndelețniciri, să plece la facultate. Deprinderile frumoase, modeste, simplitatea cu scîlpîri de rubine păreau să se fi întîmînat ca niște peceți sfînte în conștiința ei de copilă. Cel puțin așa bănuiau gropeniții, căci așa-i obiceiul pe la ei.

Trei ani au trecut uite. Pentru o viață de om, însă trei ani înseamnă mult, chiar foarte mult. Într-o zi cîndă de iulie, un autocamion s-a oprit la poartă lui Dumbrăvă. O tîndră nu prea înaltă, puțin proiștă, a dat cuiva în șoferului care și-a oțuz pe urmă de drum. Prin sat s-a dus iute ceasta: a venit Maria în vacanță. Fetele nădăjduiau că Maria, fosta lor colegă, o să le arate dansuri frumoase pentru echipa lor, o să le învețe cîntecul noi pentru cor.

Vasile Rotaru, organizatorul organizației U.T.M., spera că o să-l ajute, că o să-l sfătuiască „eventual” cum să muncă mai bine cu utemiștii. Acolo la Iași, la facultatea de istorie-filologie ea trebuie să fi învățat multe. Au trecut și unii și alții, dar pe la poartă lui Dumbrăvă, dar nu l-au oțuzat fața Mariei.

„domnișoară studentă”. Gion, da, este băiat fin, pe cînd ăștia... O să vedeți voi cine sint!

Rotaru a auzit vorbele acestea. N-a mai știut ce-i cu el. A grăbit pasul spre iaz. Acolo s-a așezat sub o salcie.

Peste jumătate de ceas, pe izlaz tură Maria a venit să arate cine este. Bretonul exagerat, sprincenele crănoate gros, o laclă de albă, straluc pe sub ochi, acoteară în evidență o față de-a dreptul caraghioasă. Acea o bluză albă cu minci chimono și cu un decolteu mare, excentric iar fusta neagră îi crăpa pe trup. Finerii prisosau miraj. Cîteva fete s-au strîns imprejurul ei. O priveau curioase din toate părțile.

— Ce vă uitați, așa este moda, ca „la Paris”. N-ai mai oțuzat? Intre timp leșiseră și cîteva băieți din apă. Vasile Rotaru era printre ei.

— Nu faceți baie, „domnișoară studentă”? Poftiți!

Simțind tronul din cuvintele lui, fata a vrut să plece. Înfiurată a făcut probabil un efort prea mare și fermuarul de la spate a plesnit. O explozie de ris a inundat toată țesătura și a finut pînă ce „domnișoara studentă” a dispărut după colț print-o scîndură a gardului, înfiurată în ograda cu salcîmi. Bineînțeles, pînă seara toată Gropnița aflată pazna cu fermuarul plesnit. „Evenimentul” acesta putea să fi fost considerat ca un incident și ca atare putea să se fi trecut cu vederea. Dar nu s-a întîmplat așa. În zilele următoare oamenii se duceau în cîmp, care la secerat, care la prăjit. O singură nevastă bătea drumurile, „domnișoara studentă”, arătîndu-i cui vrea și cui nu vrea „moda ca la Paris”. Serio, în risul unanim al oamenilor de toate vîrstele „domnișoara studentă” și expunea toate letetele și silueta pe toate ulițele Gropniței. Utemiștii au stabilit pentru prima duminică adunarea generală. Au încitat-o pe „domnișoara studentă” acolo să-i aducă la cunoștință opinia organizației.

Purtarea sa o a rușine pentru sineret. Primind invitația „domnișoara studentă” a fugit simțînd seara din sat. Unii spun că la Iași, alții că la București, precis însă nu știe nimeni.

c. SLAVIC

Strînsul pîinii

Scutură lumina roi de fulgi Sus, în codru; jos, pe lingă Asfințitul naște umbre lungi Ca-n amiază umbrele de plopi.

Coastă lînă. Fete și flăcăi Se întrec în cîntec de dor; Se întrec și lasă-n urmă lor Cîli de aur, mari și multe cîli.

Au sîrșit. Cum șed lingă pîriu, Megieșii cu adunatul griu. Zici că-n calea zilelor de miine Au lești cu sarcă și cu pine.

Desen de N. CLAUDIU

La practică în R.P. Bulgaria

Intre Institutul agronomic „N. Bălcescu” din București și Institutul agronomic „Gheorghe Dimitrov” din Sofia s-au stabilit încă de anul trecut, relații de prietenie și colaborare științifică.

În afară de vizite prietenești reciproce, participări la sesiunile cercurilor științifice studențești și ale cadrelor didactice etc. anul acesta, pentru prima oară, un grup de stu-

denți agronomi au plecat zilele trecute pentru a face stagiul de practică didactică în R.P. Bulgaria.

Însoții de cadre didactice cu experiență și alutați de ingineri agronomi din țara vecină și prietenii, studenții noștri care vor lucra în unități socialiste din R.P. Bulgaria, vor avea posibilitatea să învețe lucruri interesante care le vor fi de mare folos în munca lor viitoare.

MAX SEGAL
Inginer — Uzina „I. Mai” Plocești

LUCEȚIA LUSTIG

Intîi au gîndit că este obosită după anul de studii. Dar zilele se surceau, iar Maria nu se arăta de fel. Într-o zi, spre amiază Vasile Rotaru venea din cîmp. Ca din întîmplare s-a oțuzat pe la poartă lui Dumbrăvă. Fîca acestuia sta în grădina la umbra salcîmilor.

— Bună ziua Maria. Bine ai venit la noi. Te-ai făcut mare, elegantă...

— Drept răspuns ea l-a privit scurt și l-a întors spatele rîdînd ca pentru sine.

— Toporanul. Dă „bună ziua”, „ce mai faci”. Nu putea spune ca Gion — „sărut mîna”... „Ce faceți

S. CONSTANTIN

IRMESCU CONSTANTIN
student

In excursie de studii

Spre meleagurile transilvănene au pornit, deunăzi, cîteva excursii de studii, însoțite de studenți-istorici.

Trenul plin cu studenții Facultății de istorie a Universității „C. I. Parhon” serpuște la lin, printre cîmpii cu lanurile bogate, dealuri, munți, străbate sate, orașe.

Primul popas: Petroșani. Valea Jiului transformată în anii petricii populare în valea ferului. Așa au citit. Acum văd, se convîng. Valea Jiului este într-adevăr valea fierului.

Mina Lupeni. Aici s-au petrecut în anul 1929 crimele sîngeroase săvîrșite de către guvernul burgeois-moșteresc. Acum au prilejul să cunoască aceste locuri, să discute cu martorii oculari, să asculte amintirile participanților la grevă.

Din nou la drum, din nou popas: Hunedoara, Castelul Corvinilor. Am ajuns în turn. Din turnul acesta priveau domnișele, „distîndu-se” cu stîngerie răzvrățitorilor în arena fiarelor înfometate. Din turnul acesta noi admirăm acum frumusețile regiunii, pînă în depărtatul Retezat. Vizitatorul de acum doi, trei ani, nu mai recunoaște orașul. Combătăul Metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” s-a ridicat noi a priori, cartierile muncitorești hunedorene s-au înmulțit. Sint nenumărate lucruri pe care va trebui să le facem cunoscute vizitatorilor noștri elevi în lecțiile de istorie.

Excursia continuă: Cetatea Devei, Costești, Grădiștea Muntelui. Cetății dace, așezări, locuri antice cîșoare la iveală în urma uiturilor săpăturii arheologice: toate ne duc în urmă cu mil de ani. Recunoaștem locuri și lucruri despre care am învățat.

Urmează apoi ultimul și fără îndoială, cel mai splendid popas al excursiei. Pe vechiul drum volevodal, pășind pe urmele lui Mihail Viteazul, excursiionștii ajung la Alba Iulia, oraș cu bogat trecut istoric.

Cu ce s-au întors studenții în Capitală? Cu zeci de cunoștințe consolidate, cu amintiri.

L. D.

Insemnări pe marginea examenelor la cursurile fără frecvență

loc să adăncască materialul bibliografic indicat. Se rezumă la studiul cîtorva broșuri. În felul acesta ajung la examenul de stat absolvenții cu o falsă pregătire, „economii” care nu cunosc „Capitalul” lui K. Marx și nici principalele lucrări economice ale lui V. I. Lenin. La cele de mai sus mai pot fi adăugate și alte cauze: înlocuirea unor lucrări de control superflue adevsea cupiate din diverse articole, studii sau de la alți colegi, ori confecționare de prietenilor; însușirea mecanică a cunoștințelor.

Multe răspunsuri primite din partea studenților denotă o serioasă rupere a teoriei de practică, de realității contemporane sau de discuțiile care se poartă în jurul anumitor probleme. Este de neînțeles cum se pot prezenta la examen unii studenți din anii III și IV care au semnată în scris să explice justetea și însemnătatea centralismului democratic — ca principiu fundamental al conducerii economiei socialiste, care nu reușește să combată diverse „teorii” greșite în această

privință. Mai mult chiar, viața cere ca indiferent de examen, aceste probleme — ca și multe altele — să fie cunoscute. Nu te poți prezenta fără de ele la un examen de economie politică sau de istoria mișcării muncitorești etc. Toate acestea se datoresc și faptului că se neglijează de multe ori studiul presc. al revistelor de specialitate și al studiilor apărute.

Unenri chiar studenții care au citit ceva nu pot face față cerințelor datorită unui nivel cultural scăzut și unei foarte slabe puteri de sinteză. Intellectul pe care îl pregătim noi trebuie să fie omul unei înalte culturi. Trebuie să ne întrebăm însă: ce fel de economist va fi acela care nu știe ce este o lege economică sau cel care nu reușește să facă o legătură între problemele studiate?

Experiența arată că studenții care au înțeles într-adevăr chestiunile despre care discută reușesc să facă și o expunere convingătoare. Dimpotrivă, cei care nu cunosc explicația justă simt ei înșiși că se află pe un teren nesigur, sovăie, expun timid, pentru că nu sint convinși de ceea ce spun.

În sfîrșit, unii caută să treacă examenul prin fraudă. Astfel, studentul Ambrus Petru — planificator la o întreprindere din Tg. Mureș — a fost prins în timp ce copia.

La toate acestea se mai poate adăuga

și faptul că unele întreprinderi nu reușesc să ofere condiții de studiu pentru studenții de la cursurile fără frecvență înzestrîndu-l cu multe sarcini. Nici facultățile nu au trimis întotdeauna la timp temele de control. Uneori îndrumările date studenților pentru studiul lor individual sau pentru refacerea lucrărilor de control nu au fost suficiente. În

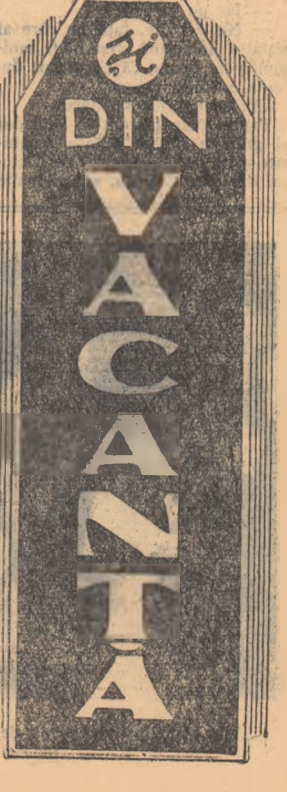
cele mai multe cazuri bibliografia, sau materialul bibliografic nu a ajuns la timp în mîna studenților.

Greutățile și lipsurile semnalate mai sus nu justifică superficialitatea, lipsa cunoștințelor de bază. Calificativele nu pot fi date după vîrstă, așa cum ne roagă să procedăm unii studenți (adică celor mai în vîrstă să li se dea calificative mai mari) și nici după munca pe care o execută în producție, ori după timpul pe care pretind că l-au avut la dispoziție, (fiind mereu plecați pe teren). Nu pot fi luate în considerație nici pretențiile exagerate la note mari pe care le manifestă unii studenți ai cursurilor fără frecvență pe motiv că cerințele trebuie să fie mai scăzute decît față de studenții de „la zi”, că lor nu trebuie să li se pretindă același nivel. Dar ei nîită că diploma este aceeași pentru cei de la zi și cei de la fără frecvență, că oia de la fără frecvență se deosebește doar ca formă de școlarizare față de cei de la zi, dar nu și prin conținutul învățămîntului.

Prin cerințele față de studenți, cerințele care rămîn identice: indiferent că este vorba de cursurile „eu” sau fără frecvență. Ca atare și aprecierile trebuie să fie identice.

Măsurile luate recent de partid și guvern pentru îmbunătățirea învățămîntului superior vor duce la ridicarea pe o treaptă mai înaltă și a cursurilor fără frecvență. Pentru aceasta este necesară însă o și mai mare atenție din partea organizațiilor obștești față de felul în care se pregătesc studenții înscrisi la cursurile fără frecvență. Organizațiile U.T.M. le revine sarcina să se intereseze mai mult și să ajute pe tinerii care formează majoritatea studenților de la această formă de învățămînt să-și ridice calificarea, să obțină calificative bune și foarte bune ca rod al unei pregătiri temeinice.

Chemarea: mai multă exigență este pe deplin justificată. În învățămîntul superior fără frecvență avem nevoie de mai multă exigență a studenților față de ei înșiși și de mai multă exigență a cadrelor didactice față de studenți. Pe noi nu trebuie să ne mulțumim calificativele de „suficient” pe care le iau „pe flanc” unii studenți, (care se strecoară cu „suficient” pînă la diplomă). De multe ori practica a arătat că „suficienții” au fost de fapt „insuficienții” și care au permis în mod nejustificat unor studenți să treacă dintr-un an în altul. Sarcinile majore ale construcției socialismului în țara noastră cer oameni cu o bună pregătire. Ei vor fi obținuți dacă vom manifesta împreună, studenți și cadre didactice, mai multă exigență, dacă vom considera succesele dobindite, doar ca o etapă în munca de îmbunătățire a cursurilor fără frecvență.

Să discutăm despre TINEREȚE - EDUCAȚIE - RĂSPUNDERI

DELICVENȚI MINORI în fața miliției

„Raportăm că la data de 1 iunie 1957, la orele 18,30 la Serviciul 1 Miliție Orașul Stalin s-au depus pe bază de raport de către organele noastre, numiți: Lengher Cornel de 14 ani cu domiciliul în Orașul Stalin str. Bogdan Vodă nr. 23, Voicilă Ovidiu zis „Bebe” de 15 ani cu domiciliul în str. Karl Marx nr. 23 și majorul Burcuș Ioan de ani 21 și Floreanu Teodor. Susnumiții au fost depuși ca suspecți intrucit mergeau din magazin în magazin fără nici un rost.”

Așa scria în raportul său unul din ofițerii noștri de miliție. Și de aici pînă la stabilirea vinovăției celor de mai sus, nu a fost cale lungă. Miliția noastră, pusă să păzească bunurile obștești și pe cetățeni de răufăcători, posedă suficiente mijloace pentru a descoperi cu rapiditate și precizie infracțiunile săvârșite. De aceea nu mult după arestarea lor am avut în față întreaga tablou al celor întimplați.

Cornel Lengher, deși are 14 ani, este cunoscut de miliția noastră ca un înrăit infractor fugit de mai multe ori de la centrul de reeducare și care în prezent are un dosar de trimitere în judecată pentru furt de buzunar în complicitate cu minorul Ovidiu Voicilă (Bebe) de asemenea infractor recidivist, fugit de la centrul de reeducare din Turnu Măgurele. Ce au făcut cei patru „suspecți”?

În ziua de 30 mai, Lengher — „șeful” — a adunat pe cel patru și au hotărât să meargă la furat prin magazine. Și astfel de la „Librăria Noastră” nr. 10 au furat două serviete.

Erau bucuroși: aveau în ce pune ceea ce voiau să fure de acum înainte. Au pornit în sus la magazinul Alimentara nr. 43 de pe strada Republicii de unde mai furaseră cu câteva zile înainte, și au mai furat câteva sticle de lichior. Au mers apoi la magazinul de încălăminte nr. 12 de unde, au furat o pereche de sandale de damă, iar de alături, de la magazinul O.C.L. produse Industriale, au mai furat 3 sticle cu apă de colonie, după care s-au îndreptat spre Magazinul Universal de unde au reușit să mai fure două iulăre bărbătești de mătase. Deoarece servietele furate de la librărie erau de acum pline, au hotărât să-și interzică „activitatea” pentru ziua respectivă.

„Succesul” trebuia însă sărbătorit. Lichiorul aveau așa că rămintea de găsit doar locul unde trebuia să încingă cheful. Tot Lengher i-a scos din încurcături. Și-a amintit de o fată pe care a cunoscut-o la un bal, știa că părinții ei au fost dintr-o comună vecină cu părinții săi, cunoștea că locuiesc într-o casă retrasă sub Timpa, deci la adăpost și au mers acolo. „Am făcut un chef ce a durat aproape toată noaptea” — spunea Lengher. Acesta a plecat apoi la „locuința” sa — un cotet părăsit tocmai pe sus la cetățule, iar ceilalți au rămas să doarmă la Albu, după ce au făcut și o bătaie bună de pe urma căreia Burcuș s-a ales cu capul spart, iar vecinii cu o noapte de insomnie.

Cam așa s-au petrecut lucrurile. Iată-ne puși în fața unui nou fapt: să cercetăm și să luăm măsurile necesare pentru stăpînire hojlei și pentru apărarea bunurilor obștești de răufăcători. A urmat ancheta noastră, dosarul trimis Procuraturii, cercetările procurorului, dosarul definitiv și trimiterea lui la Tribunal. Delicvenții au luat calea închisorii.

Am relatat toate acestea, fiind cuvîntul la discuția organizată de ziarul „Știința tineretului” cu un dublu scop: să aducem la cunoștința tinerilor cliților faptele nedemne ale unui grup de delicvenți din Orașul Stalin și în același timp să atragem atenția celor chemați să se ocupe de educația acestor tineri, dar care au

dovedit o totală lipsă de răspundere, contribuind la decăderea lor.

E greu de arătat în cazul de față cine sînt vinovații, cine are cea mai mare parte din vină, ca acești copii — Lengher și Voicilă — au ajuns la această vîrstă hoji recidiviști, cunoscuți miliției și procuraturii. Vinovații sînt și părinții, școala, colectivul în care au trăit. Părinții lui Lengher de pildă, muncitori la Uzinele „Steagul Roșu” sînt oameni cinstiți. Mai au un băiat mai mare cu vreo 5 ani, un model de cinste și conștiinciozitate în muncă. Cu ce sînt vinovați părinții și fratele mai mare? Deși au văzut drumul greșit pe care a apucat Cornel, nu s-au sesizat decît astă toamnă cînd l-au furat și condamnat la 6 luni închisoare pentru furt. Atunci au venit să declare miliției că nu mai știu ce să facă cu el și să ceară trimiterea lui la un centru de reeducare. În ultimul timp, cînd Cornel a fost acasă, nu au căutat să uzeze de toate posibilitățile pe care le aveau de-a-l face să apuce pe un drum bun. După ce a fugit de acasă, tatăl lui Lengher s-a mulțumit să anunțe miliția că el își declină orice răspundere pentru faptele fiului său, lăsînd totul în seama noastră.

Sar mai putea foarte bine vorbi și despre vîna pe care școala și organizația de pionieri de acolo, au avut-o în cazul Lengher, și Voicilă. Nu se prea vede că pentru educarea lor — și în școală erau îndisciplinați și au comis furturi — la școală, instructorul de pionieri și chiar organizația de pionieri au făcut ceva.

La procesul acestui grup de delicvenți, vă apare ca martor și familia lui Albu Gheorghe. Ați bătrînii cîți și fetele și băieții lor care, fără prea multă ezitare s-au pus la băut împreună cu niște copii, au o mare parte din vină. Asemenea celorlalți cetățeni care i-au mai întîlnit pe străzi făcînd diferite lucruri nepermise și nu s-au sesizat, familia lui Gheorghe Albu nu a luat atitudine împotriva acestor derbedei. Să-i dea afară din casă și să anunțe organele de miliție. Legea nu-i găsește vinovați — deoarece nu se poate dovedi că ei au știut că băutura era furată — dar toți trebuie să se considere vinovați de starea de decădere a acestor copii.

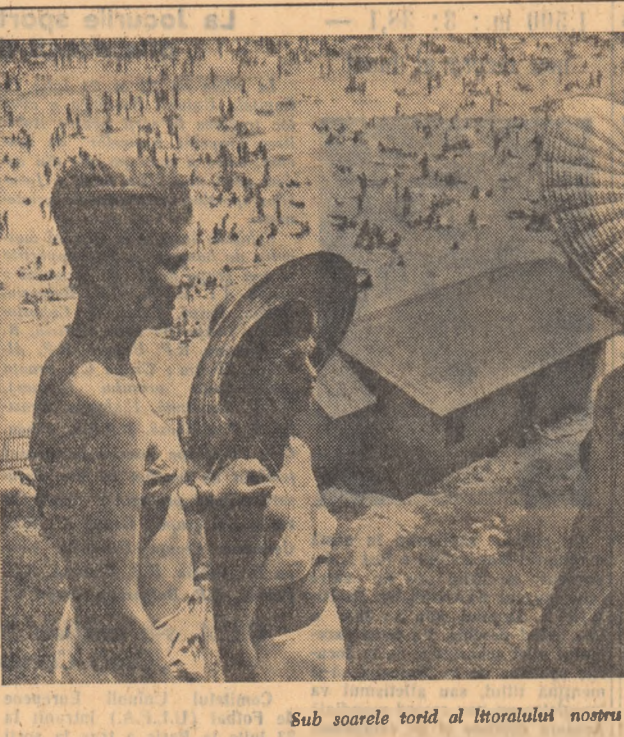
Nu trec sub tăcere nici faptul că și instituțiile noastre de

reeducare nu sînt încă la înălțimea cerințelor. Ați Lengher și Voicilă nu s-au ales cu nimic de pe urma timpului stat în colonia de minori. Miliția este ea însăși o instituție educativă și nu numai de represalii împotriva răufăcătorilor. Ea a căutat să facă tot ce a fost posibil pentru a opri la timp pe acești copii de pe drumul greșit pe care apucaseră. Dar, așa cum este și firesc, miliția singură nu poate rezolva o astfel de problemă.

Vreau să vorbesc în încheiere de răspundere pe care o are în această direcție și așa-zisul „vinovat anonim”. Aceste infracțiuni ale acestor minori, așa cum s-a arătat mai sus, s-au petrecut zău în amiaza mare, sub ochii oamenilor de pe stradă, din magazine. Oare aceștia nu puteau să intervină, nu era de datoria lor să fie mai atenți față de faptele acestor tineri? Dar nu numai despre ei e vorba. Cred că răspundător ar trebui să se simtă, poate mai mult decît alții „anonimii” în primul rînd familia lui Albu Gheorghe, om bătrîn, care a acceptat să preteacă o noapte de beție în tovărășia unor copii. Vecinii, oamenii din cartierul în care locuiesc acești copii, cunoscuți, prietenii și mai ales aceștia, erau datori să vegheze cu mai multă atenție asupra comportării tinerilor numiți mai sus. Repet din nou, organele de miliție nu le este prea greu să-l ia de guler un infractor și să-l înainteze Tribunalului pentru a fi sancționat. Aceasta o și facem. Dar principala constă în a ne uni cu toții, în a pune umărul cu toții pentru a preveni apariția de infracțiuni existente în rîndul minorilor. Fiecare dintre noi, părinți, prieten, ceșcian de pe stradă (indiferent de calitatea în care ne aflăm în acel moment) trebuie să intervenim cu promptitudine de cite ori observăm cea mai mică abatere, cea mai mică deviere de la conduita moraliă noastră, la tinerii care ne înconjoară.

Pentru aceasta m-am folosit de spațiul pus la dispoziție de redacția ziarului „Știința tineretului” și chem pe toți cei interesați să analizeze cazul expus mai sus și să tragă învățămintele necesare.

ION CURSARU
Comandantul Serviciului 1 Miliție, Orașul Stalin

Sub soarele torid al Iordanului nostru

ROBINSONI COSMICI

ROMAN ȘTIINȚIFIC-FANTASTIC DE I.M. ȘTEFAN ȘI RADU NOI

La răstimpuri egale (am cronometrat: cam la 28 de minute), totul în jur, în spațiul care cuprinde orașul se luminează puternic, ca apoi să revină la intensitatea luminoasă obișnuită. După părerea lui Ifrim, ar putea fi vorba de semnale indicînd scurgerea timpului.

Stăm de multă vreme înămurmurîți, incapabili să ne dezmeticim. Ghidul, înțelegîndu-ne parca starea, a rămas și el neclintit așteptîndu-ne.

Și fără să ne dăm seama, în timp ce noi sîntem numai ochi, am devenit, la rîndul nostru obiecte de cercetare. Sîntem studiați cu cel puțin aceeași meticulozitate, cu care înregistram și noi tot ce zărim în jur.

Oceninii mișună deasupra noastră. În tentaculele lor elastice am remarcat tuburi mici, galbene, terminate cu o sferă. Ar putea fi aparate cu ajutorul cărora ne cercetează.

Im-bilitatea ghidului a început să ne indispuie.

Au trecut mai bine de patru ore de cînd s-a oprit și îngrijorarea a pus stăpînire pe noi. Cînd ne va duce la Francesco? îl chemăm prin radio, dar nu răspunde.

Ne-am instalat aici, în piață, ca o piesă de muzeu unică a Oceaniei! Inormăie Ifrim nemulțumit.

N-o fi încă gata masa pentru banchetul organizat cu prilejul scurții noastre încercări eu să-i spulber supărarea, care este de altfel și a mea.

Ce curioși sîntem noi, oamenii! Socotim că ni se cuvine un tratament privilegiat față de cel pe care îl rezervăm altor făpturi. Ne supără faptul că sîntem cercetați ca niște ființe exotice.

Acest lucru este, la urma urmei, o dovadă a orgoliului care ne stăpînește.

Ifrim își curmă gîndurile printr-o observație, care îi trădează agitația.

— Cine știe, poate că aici se organizează grădina zoologică a Oceaniei. Se pare că...

Nu ajunge însă să sîrfească, căci, în aceeași clipă, ghidul a pornit-o și noi ne grăbim să-l urmăm.

Corbtorim câteva minute aproape vertical, apoi o luăm de-a lungul (mai exact deasupra) unuia din bulevardelor — funduri de albăie — și nimerim într-o altă piață.

Ghidul ne duce spre o scoală imensă, clopită într-o rocă verzie. În partea ei inferioară se află intrarea, o boltă înaltă de peste zece metri.

Nava noastră, pilotată cu dibăcie de Ifrim, pătrunde cu ușurință prin deschizătură. Urcăm printr-un „tunel”, apoi înaintăm orizontal vreo 70-80 de metri.

De undeva din fund izvorăște o lumină albastruie, care crește în intensitate cu cît ne apropiem.

Ghidul s-a oprit. Îi urmărim pildă. Ifrim „asează” nava pe o platformă de stîncă, ceea ce are ca urmare o zdruncinătură zdrăvănită, deși atenuată de apă. Totodată, în dreapta se ridică un stîncă gigant.

Ne aflăm în fața scenei unui teatru? Niciddecum, e cu totul altceva...

Iată-l în sfîrșit pe Francesco! Îl zărim printr-un imens perete străveziu. Într-o încăpăre, care a fost de bună seamă amenajată anume pentru el, tovarășul nostru de călătorie șade într-un fotoliu care seamănă leit cu cel din saloul nostru. Stă cu spatele la noi și deci nu ne poate vedea.

Interiorul camerei este de altfel cît se poate de plăcut. Ifrim presupune că oceninii au confecționat mobilierul luînd ca model imagini din microscopie care ne-au dispărut acum cîteva luni. Lingă fotoliu se mai află câteva scaune, și mai încolo o masă pe care domnește obișnuita dezordine caracteristică lui Francesco, și trei paturi largi completează mobilierul.

Dar ce face Luoca? Stă înaintea unei table de șah și pare confundat în joc. Acum mută piesa adversarului, apoi, peste câteva clipe, pe a sa.

— Uite cu ce-și pierde vremea, remarcă arțagos Ifrim. Noi tremurăm pentru viața lui și el rezolvă probleme de șah...

Cred că se înșală. Francesco are în față aparatul de recepție-emisie și — înainte de a muta piesele albe — e mereu atent la difuzor.

Să fie cu putință?...

Deodată se întoarce și sare din fotoliu. Ne-a zărit. Ne face semn cu amîndouă minile. Nu pare schimbat, poate nițel tras la față.

Echipați cu costumele de scafandri, intrăm în camera de ecluzare a navei. Între timp s-a deschis și poarta spre cabina de ecluzare care dă în „salonul” lui Francesco. Apa umple repede prima cameră-ecluză, țesim din navă și pătrundem, după cîteva pași prin tunel, în cea de a doua. Poarta se închide singură în urma noastră, apa e absorbită și în locul ei pătrunde suierul aerului. Peste câteva secunde îl îmbrățișez pe Francesco, iar Ifrim îi strînge mîna cu căldură și-l bate pe umăr.

Eu mă așez pe pat, Fodor pe un scaun, Francesco pe fotoliu. Ne uităm mult timp unul la altul.

— Poate că visăm! zice în cele din urmă Francesco, exprîmînd același gînd care m-a cuprins acum cîteva ore, cînd am sosit în Oceaniază.

— În orice caz, dacă m-aș trezi dintr-un asemenea vis, aș regreta din toată inima că nu a fost realitate observ eu.

— Îți amintești, Ifrim, spune Francesco cum rîdea de mine, pe satelit, zicînd că proorocesc o civilizație a broaștelor? Pe urmă, cînd am recepționat în Oaza Mărilor semnalele radiofonice

căpura nu le găseam explicații, am uitat, nu știu cum, de presupunerea mea. Îmi închipuam că doar pe insula neexplorată a planetei se pot găsi făpturi raționale.

Doi oceninii s-au arătat acum în tunel, la peretele străveziu din dreptul camerei noastre.

Francesco le face semn cu mîna, ca unor vechi cunoștințe. El răspund, ridicînd una din tentacule.

Din nou mă izbește asemănarea dintre mișcățile lor și cele ale unor balerini. Un ocenin ne arată o table albă, pe care scrie parca ceva. Intră-adevăr, așa este! „MINE VIZITĂ ORAȘ”, citim noi cu nespusă uimire. Apoi e scoasă la iveală o altă tableță, pe care s-a desenat o schiță amănunțită.

Francesco urmărește atent unduirea brațelor oceninilor. Gesticulînd, ei încearcă să-i dea explicații în legătură cu desenul. El dă din cap în semn că a înțeles. Acvaticii pleacă și prietenul nostru revine la noi.

Paloarea lui mă îngrijoră. Remarcă dintr-o tresărire a lui Ifrim că-mi împărtășește temerile.

Nu mă simt prea bine mărțurisese Francesco, surprinzîndu-ne privirile. Francesco, surzind prieste „altitudinea”!

Îl ajutăm să se întindă pe pat și, cu toată nerăbdarea noastră, nu-l îngăduim să vorbească. După un timp își revine.

Adevărul este că sîntem toți trei frînți de oboșală, dar Francesco e de-a dreptul sfîrșit; cît despre mine și Ifrim, de mai bine de 24 de ore, n-am mai închis ochii.

(Va urma)

Desene de L. Darlan

Reuniune dedicată Egiptului

Miercuri după-amiază a avut loc la Casa Ziaristilor din București, sub auspiciile Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea și Uniunii Ziaristilor din R.P.R., o reuniune consacrată Egiptului, cu ocazia zilei de 23 Iulie — a 5-a aniversare a Revoluției.

La reuniune au luat parte ziaristi romini și corespondenți ai presei străine în țara noastră. Au asistat membri ai corpului diplomatic.

Cu acest prilej dr. Hussein Chawky, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Egiptului la București, a rostit o conferință.

Conferința a fost ascultată cu un deosebit interes.

După conferință a avut loc o gală de filme egiptene.

(Agerpres)

INSTITUTUL DE ARTE PLASTICE „NICOLAE GRIGORESCU” BUCUREȘTI

Str. General Budișteanu nr. 19
Raional Gheorghe Gheorghiu-Dej. — Telefon 6.01.51

ANUNȚA

Inscrierile pentru examenul de admitere se fac între 1—25 august a.c.

Examenul se ține între 1—10 septembrie a.c.

În cadrul Institutului are loc un curs de pregătire pentru candidații la examen între 10—28 august a.c.

Cei ce doresc a urma acest curs sînt obligați să se înscrie pînă la data de 15 august a.c.

Pe toată durata cursului de pregătire și a examenului de admitere Institutul pune la dispoziție candidaților cămin și cantină contra cost în limita locurilor.

Informații mai detaliate se pot lua sîmbăta de la Institut între orele 8—14 în str. General Budișteanu nr. 19. Telefon 6.01.51.

CINEMATOGRAFIE

PATRIA: Dansez cu tine; I. C. FRIMU (sală și grădina), GH. DOJA, MOSILOR (sală și grădina), I. MAI (sală și grădina); Noaptea de carnaval; REPUBLICA, ELENA PAVEL (sală și grădina); INFIRIETĂ ÎNTRE POPOARE, 23 AUGUST (sală și grădina); O dată în viață; MĂGERU, BUCUREȘTI, GRĂDINA PROGRESUL, N. BALCESCU (sală și grădina); FLACĂRA: Tîl Buhogîndă; V. ALECSANDRI: Căpitanul Koeln;

La laboratorul central al uzinelor „23 August” din Capitală tov. Petrescu Paul în colaborare cu ing. Voinarovski Verrier din secția forje, au proiectat și construit o mașină pentru gravarea matritelor prin procedeu anodomecanic. Cu această mașină se pot gravă în special matricele mici cu profil complicat a căror prelucrare mecanică ar fi anevoioasă. Această mașină a fost omologată și acceptată de către colectivul de inovații al uzinei ca perfecționare tehnică. În foto: comunistul Iulian Răcănel (prim plan) lucrînd la prelucrarea unei matrice de elice pentru lanț necesar industriei carbonifere și inovatorul Paul Petrescu (plan doi) notînd timpurile de prelucrare și caracteristicile electrice folosite.

INFORMAȚII

La invitația Institutului Executiv al Sfatului Popular al orașului București, miercuri a sosit în Capitală o delegația a municipalității din Djakarta (Indonezia).

Miercuri după-amiază Antoine Tabet, membru al Biroului Consiliului Mondial al Păcii, președintele Consiliului Național al Partizanilor Păcii din Liban, dr. Ignacio Hermoso Ruiz, membru al Consiliului Național al Păcii din Mexic și prof. Armando Valenzuela, secretar al Comitetului de luptă pentru pace din statul Nayarit (Mexic), care se află în țara noastră în cadrul vacanțelor păcii, au făcut o vizită la sediul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R. P. Romînia.

(Agerpres)

Noi înlesniri pentru țărănimea muncitoare

Potrivit unor Hotărîri ale Consiliului de Miniștri, producătorii care contractează vinzarea produselor agricole către stat beneficiază de noi înlesniri.

Astfel, cantitățile de produse predate peste cele contractate în anul 1957 de către gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole, precum și de către producătorii asociați, care beneficiază de sporul de 10 la sută, vor fi plătite la prețurile prevăzute în contractele încheiate de acestea cu statul.

Începînd cu anul 1957—1958, gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole vor putea încheia contracte de lungă durată pentru grâu, secară, porumb, floarea-soarelui și orzoaică.

În anii în care, datorită unor recolte slabe, prețul de achiziție de stat va fi mai mare decît prețul de contractare, celor care au încheiat asemenea contracte li se va plăti acest preț de achiziție. De aceste avantaje vor beneficia și producătorii individuali care vor încheia contracte anuale înaintea însămînțării.

(Agerpres)

Ședința festivă consacrată comemorării lui N. Grigorescu

(Urmare din pag. 1-a)

Grigorescu. „Dacă în ceasul ultim — a spus vorbitorul — Nicolae Grigorescu ar fi trecut în revistă partea lui de contribuție la cultura noastră din secolul al XIX-lea, putea surî mulțumit: ea era imensă. Dăruise poporului român opera sa, cea mai bogată ca număr și mai variată ca subiect și genuri și conținut cele mai înalte realizări la care se ridicase la noi pictura. Toate acele numeroase tablouri și desene constituiau modele în care urmașii puteau găsi sugestii și îndrumări necesare unei școli de artă în formarea ei.”

Legase solid arta noastră de aspectele variate și atît de pitorești ale țării și de viața autentică a locuitorilor ei. Introdusese astfel la noi pictura în aer liber și luminase paleta contemporană.

Deschiderea expoziției comemorative „N. Grigorescu”

La Muzeul de Artă al R. P. Romîniei a avut loc miercuri la amiază deschiderea expoziției comemorative „N. Grigorescu”. Cuvîntul de deschidere a expoziției a fost rostit de pictorul Mărioș Buncescu, artist emerit al R. P. Romîniei, șeful Galeriei Naționale din Muzeul de Artă al R. P. Romîniei.

Asistența a vizitat apoi expoziția care pe lângă operele reprezentative ale patrimoniului Muzeului de Artă al R. P. Romîniei cuprinde lucrări păstrate de la diferite muzee din Capitală și din țară: Muzeul Zambaccian, muzeul din Iași, Cluj, Craiova, colecția Dona și altele. Unele dintre aceste lucrări nu au mai fost expuse încă din timpul vieții pictorului sau nu au mai figurat de multă vreme în vreo expoziție.

Petre Bodeuț despre succesul Ansamblului C. F. R. = Giulești în Anglia

Miercuri seara s-a înapoiat în Capitală formația de dansuri și acompaniament muzical din cadrul Ansamblului C.F.R. Giulești, care, după cum se știe, a obținut „Trofeul internațional” (Premiul I) la Concursul internațional de cîntece și dansuri populare de la Llangollen — North Wales (Anglia).

Pe aeroportul Băneasa solii artelor populare românești au fost întâmpinați de tov. Iacob Cotoveanu, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din transporturi și telecomunicații, A. Baranga, director în I.R.R.C.S., de reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, precum și de numeroși muncitori din transporturi și telecomunicații care au făcut tinerilor artiști o primire călduroasă.

Maestrul coregraf Petre Bodeuț, artist emerit al R. P. Romîniei, conducătorul artistic al formației de dansatori, a făcut următoarea declarație unui redactor al Agenției de Presă „Agerpres”:

„Foiștorul românesc a fost prezent prima oară prezentat în acest an la tradiționalul concurs internațional de la Llangollen. În fiecare vară peste 10.000 de persoane se adună în micul oraș englez pentru a asista la acest concurs care durează zece zile.

După ultimul spectacol dat de formația artistică a 27 de țări, însoțit după-amiază, juriul a anunțat rezultatele: noi figurăm pe locul I.

A doua zi zărele au publicat comentarii și fotografiile ale artiștilor romini. Un articol publicat de „Daily Post” se intitula „Dansatorii magici”, un articol din ziarul „Western Mail” avea titlul „Romînii au fost minunați”, iar

un articol publicat de ziarul „Wrexham leader” se intitula „Campionii dansatori de la București”. Comentarii elogioase la adresa noastră au publicat și alte zăre de mare tiraj din Anglia.

După concurs am fost solicitați să interpretăm pentru postul de televiziune și pentru postul de radio B.B.C. din Londra. De asemenea am fost rugați să dăm cîteva spectacole la Londra pentru Institutul de folclor și pentru Institutul pentru relații culturale cu Răsăritul. La invitația primarului din Liverpool am vizitat acest frumos oraș englez și am dat un spectacol pentru marinarii din 25 de țări.”

Concursul de Jocuri

Monoverb (3-8) NO DUNGTE

A

APERTURĂ

Știința tineretului

CONCURSUL DE JOCURI ȘI PROBLEME EDUCATIV DISTRACTIVE

Cupon de PARTICIPARE 2

